

обстѣпихъ брѣг-ать, и съ выкъ и крѣськъ почехъ да засыповать съ стрѣлы. Святославъ заповѣда да имъ кажътъ: земѣте откупъ и идѣте си по-врага.

— Ще земемъ откупъ заодно съ главы-тѣ ви отговорихъ тѣ.

Святославъ трепери само за Райнъ. Той заповѣда да отстѣпжтъ. Велико-князевы-ать корабъ, като и другы-тѣ, не бѣше крѣтъ, а златно-то було надъ одър-ать не може да го забрани отъ стрѣлы-тѣ, и войници-тѣ го оградихъ со свои-тѣ щитовы.

Святославъ стои на крѣмъ-тѣ, Боянъ приговаря Райнъ да ся не плаши.

— За себе-си азъ не ся божъ, отговори ти.

Кораби-тѣ трѣгнжхъ, стрѣлы като дѣждъ валахъ врѣзъ тѣхъ. Печенѣзи-тѣ гы подирихъ по брѣг-ать, але коник-тѣ имъ ся уморихъ, а кораби-тѣ брѣзо плувать на долу по водъ-тѣ.

Святославъ науми да излѣзе на Бѣль-брѣгъ да чяка помощь отъ Кіевъ, и кѣдвамъ той свари да влѣзе въ разваленъ-тѣ кулъ, кои-то стоаше възъ самы-ать Днѣпръ, ето и Печенѣзи-тѣ обиколихъ го отъ сѣдѣ.